

**ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?
Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als 25 anys del CPT**

5. El camí conjunt de les Esglésies amb seu a Catalunya

5.2. Sinodalitat i comunió

Al cap de vint-i-cinc anys volem subratllar una vegada més allò que el Concili Provincial Tarraconense desitjava promoure: «una mentalitat i una espiritualitat de comunió» (resolució 120). El treball interdiocesà requereix, com afirma la mateixa resolució, «l'esperit de comunió i de pertinença a l'Església». Aquest esperit ha d'escampar-se i afermar-se en un moment en què un fort corrent individualista travessa la societat i la cultura i aconsegueix d'ocupar espais dins l'Església. L'exaltació del «jo», dels drets de decisió de l'individu, afebleix i dispersa notablement les relacions i els vincles interpersonals i ofega una acció eclesial oberta i dinàmica. El sentit d'Església va estretament lligat amb l'adhesió a l'Evangeli, de manera que l'un no pot existir sense l'altre. El trobament personal amb Jesús és indissociable del marc eclesial, el lloc de la confessió de fe és el poble de batejats reunit en assemblea, que prega i celebra el misteri de Crist mort i ressuscitat. Sense eclesialitat no hi hauria missió, l'Evangeli transmès pels apòstols no es comunicaria, els carismes restarien eixorcs, l'adhesió al Senyor seria substituïda per una idea. La comunió és pedra de toc de la missió. Per això el Papa Francesc uneix els dos termes i parla de «comunió missionera» (*Evangelii gaudium* 31). Aquest esperit de comunió i de sinodalitat és el que ha d'animar cadascuna de les nostres parròquies. La unitat pastoral fonamental que és la parròquia, o l'agrupació de parròquies, ha de ser l'espai primer de vivència de la fe, casa de tots i àmbit de responsabilitat del Poble de Déu. La comunió ha d'estendre's als organismes diocesans, arxiprestals i parroquials que contribueixen al camí conjunt en les Esglésies diocesanes. ■ *(continuarà)*

Diumenge, 23 de gener de 2022. Núm. 635

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY (C)

DIUMENGE DE LA PARAULA DE DÉU

En el marc d'aquest Diumenge de la Paraula, en el qual cal recordar el valor que té per a nosaltres la Sagrada Escriptura, hem llegit unes lectures que ens ajuden en aquest sentit.

L'evangeli que acabem d'escoltar té com dues parts. El pròleg de l'evangeli de sant Lluc –l'evangeli que anirem escoltant durant tot aquest any– i el relat de l'inici de la predicació de Jesús a la sinagoga de Natzaret.

El pròleg ens recorda que retornem a la lectura continuada dels diumenges del temps de durant l'any.

Aquest pròleg ens fa valorar el contingut de l'evangeli com una narració seguida dels fets que s'han esdevingut en la vida de Jesús de Natzaret. Jesús a la sinagoga de Natzaret, el seu poble, on tenia el costum d'anar cada dissabte, ens ensenya el valor de l'Escriptura. Els llibres sagrats de la Bíblia, i en concret dels profetes, són preludi i preparació per a escoltar la veritable paraula salvadora de Déu que és Jesús mateix.

El Concili Vaticà II a la Constitució de Litúrgia ens diu: “*Jesucrist és sempre present en la seva Església, sobretot en les accions litúrgiques. Present en el sacrifici de la Missa, tant en la persona del ministre –ja que el qui ara s'ofereix pel ministeri dels sacerdots és ell mateix que es va oferir en la creu– com, sobretot, sota les espècies eucarístiques. Present per la seva virtut en els sacraments, de manera que, quan algú bateja, el Crist mateix bateja. Present en la seva paraula, perquè quan a l'Església es llegeixen les Sagrades Escriptures és ell mateix qui parla*” (SC 7).

És per això que afirmem, creiem i proclamem que els textos de l'Esriptura són Paraula de Déu i que els textos de l'Evangelí són Paraula del Senyor. Avui, com a aquell dia a la sinagoga de Natzaret podem afirmar: *“Això que avui sentiü contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esriptura”*.

La paraula de Déu és sempre una paraula eficaç. Realitza allò que significa. Ho hem repetit en el salm *“Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida”*. Quan el Senyor ha parlat, ja ha actuat, oferint els seus dons i la seva gràcia.

Com aquells israelites que renovaren l'aliança després del retorn de l'exili (primera lectura) també nosaltres podem repetir: *“La jornada d'avui és santa”*. Cada celebració litúrgica és una renovació de l'aliança. De fet concloem la litúrgia de la Paraula recitant el **Crec en un Déu**, la renovació de la professió de fe. És així que formem un sol cos, com ho recordava la segona lectura. Unim-nos doncs en la pregària per tal de poder ser fidels complidors de la Paraula de Déu i de recuperar la Unitat de totes les Esglésies cristianes. Així podrem participar de la salvació que també AVUI Jesús ens ve a portar en aquesta assemblea litúrgica. ■

* * * * *

Convocatòria del Sínode

1. L'Església de Déu és convocada en Sínode. El camí, el títol del qual és «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió», ... Una etapa fonamental serà la celebració de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes, el mes d'octubre de 2023, a la qual seguirà la fase d'actuació, que implicarà novament les Esglésies particulars. Amb aquesta convocatòria, el papa Francesc convida tota l'Església a interrogar-se sobre un tema decisiu per a la seva vida i la seva missió: «Precisament el camí de la *sinodalitat* és el camí que Déu espera de l'Església del tercer mil·lenni». Aquest itinerari, que se situa en la línia de l'«*aggiornamento*» de l'Església proposat pel Concili Vaticà II, és un do i una tasca: caminant junts, i junts reflexionant sobre el camí recorregut, l'Església podrà aprendre, a partir del que anirà experimentant, quins són els processos que poden ajudar-la a viure la comunió, a realitzar la participació i a obrir-se a la missió. El nostre “caminar junts”, en efecte, és el que millor realitza i manifesta la naturalesa de l'Església com a Poble de Déu pelegrí i missioner.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 22: 18,30: Pere Alfós Paerada

Diumenge, 23: 12,00: Intenció particular

18,30: Pel poble

Dilluns, 24: 18,30: Família Figueras Xifra

Dimarts, 25: 18,30: Intenció particular

Dimecres, 26: 18,30: Intenció particular

Dijous, 27: 18,30: Francesc Bartomeu Sanllehí

Divendres, 28: 18,30: Josep M. Valls Masip

Dissabte, 29: 18,30: Enriqueta Ferrer

Diumenge, 30: 12,00: A la Mare de Déu del Remei

18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

Esriptura sagrada i Tradició

«*La sagrada Esriptura* és la paraula de Déu consignada per escrit sota la inspiració de l'Esperit Sant».

«*La sagrada Tradició* és la transmissió íntegra de la paraula de Déu als successors dels apòstols: el Crist, el Senyor, amb l'Esperit Sant, els l'ha confiada per tal que, amb la llum de l'Esperit i de la veritat, l'exposin fidelment i la difonguin amb la seva predicació».

CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA, n.81